

תעודת אביר הים

תעודת האבירות. תעודה צבאית 14, הנראית בתמונה, היא האישור הרשמי שניתן לכל אביר ים, שחצה את קו המשווה ועבר את טקס הטבילה החגיגי. התעודה חולקה רק לאחר שהאניה חצתה את קו המשווה בפעם השנייה, ולא נשאר בה אף אדם שלא עבר את טקס ההקדשה לנפטון, אל הים, הנראה בתחתית הצירוף. מימין, הנשים דמויות הדג, למעלה, הן בתולות הים, ואילו הידיות הבוקעות מהאניה מסמלות את קריעת קו המשווה.

ולו חשמע, ובפקדי עורך לבוא לירכתי האניה ולהתייצב לפני, למען אראה אותך ולמען אעבירך את הטבילה הקדושה — אחת היא לך לבוא ולהתייצב. וזאת זכור ואל תשתמש — ידו של נפטון השיגור.

בירכתי האניה הוכן מראש משטח ברונזה, מלא בכל סוגי הטינופת האפשריים: שמן מבוזבז, סומן, דלק, קמח, סאלק, משחת נעליים ומשחת שניניים, רום, תרופות וסמך אשפה. כשהגיעה מבטח לקו המשווה, החל הטקס. נפטון, ועמו אבירי הים הקדומים, לבושים במצנפות לבנות, עלו על גשר האניה לקבל את הפיקוד מידי המפקד. נפטון, לבוש בסרן לבן, לסנטרו זקן צמר-גפן מודבק בפלסתר, קיבל את הפיקוד מידי המפקד, לאחד מאדמי ברכה קצרים. האנה הועמדה לרשותו. ראשית החל נפטון, אורי פורת מתל-אביב, לחלק פקודות לחדר ההגה ולמכוונות. כתוצאה סתה האניה מהמלכה, הסתובבה כמה פעמים סביב עצמה, עד שאיש לא ידע לאן מפליגים.

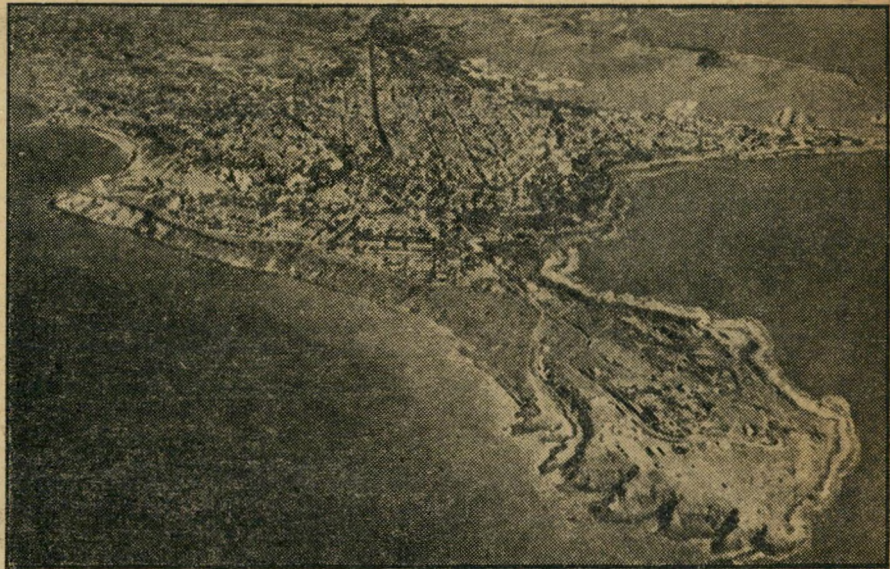
ואז החל הטקס בירכתיים. ראשון נטבל רב-החובל. כשרק בגד ים לעורו, אחזו המטבילים בידיו וברגליו, הטבילוהו בתוך הנוזלים המטריחים. כשיצא המפקד מתוך הברכה, נקול צחוקם של כל אנשי הצוות, נמרח מיד בקמח ובטאק, כאות לטהרתו. טוני שממה אף ניצל את ההזדמנות וצבט את המפקד בחלקים שונים של גופו. המפקד נעלם בחדרו, ומיד החלה ההטבילה ההמונית. אנשים שהוטבלו מיהרו להחליף את חבריהם שבמשמרת, ותוך שעתים עברו כל אנשי האניה את הטבילה החגיגית. האחרונים עברו את הטבילה ללא כל טקס; העסק החל לשעמם.

רק אחרי הטקס הנורא התברר כי חלק מאנשי האניה השתמשו והתחמקו מהטבילה; עשרים ושניים איש בסך הכל. היו להם סיבות שונות: חלק טענו שלא באו להחליף אותם. אחרים אמרו שבאו לטקס בסופו, אלא שלא נטבלו משום שלנפטון נמאס כל העניין והוא צעק לעברם שיכנסו לבד למים. יונה פישר לא הופיע בטקס, משום שהבהילו אותו ואמרו שהטקס כולל גם גרירה בחבל בעקבות האניה. אולם יהיו הסיבות אשר יהיו, אניה שעברה את קו המשווה ונשארו בה טירוניים — לא תוכל להתחמק מחמת זעמו של נפטון.

חילופי משמרות. קברניט מבטח, (שמאל), מוסר בקו המשווה את הפיקוד על מבטח לידי נפטון, אל הים — אורי פורת (ימין). באמצע נראים רב-טמל האניה, ירחמיאל קצין הסכונות יעקב. עוזריו של נפטון, נפטון פיקוד על האניה במשך כל זמן טקס ההטבילה החגיגי.

ורן: „אני רואה את קו המשווה!“

שער היבשת השחורה. זאת היא דאקאר, בירת סנגל, מצולמת ממטוס. העיר, תערובת של עיר מודרנית וישוב פרימיטיבי, בנויה על גבי לשון המזדקרת לים. הנמל נמצא מימין, בחלק העליון של התמונה. דאקאר שימשה לצוות מבטח נקודת ההכרה הראשונה עם היבשת השחורה.

חשמן על הסיפון נכרכו בחבלים. סירות ההצלה והרפסודות נבדקו ביעילות, כוסו בברזנטים כדי שלא יתמלאו במים.

ואז, בבת אחת, החלה לנשב רוח חזקה. חרטום מבטח טיפס על הגלים וצנח במכה אחר אל תוך תהום עמוקה. כל גל זינעזע את האניה כולה. הפצים שלא הספיקו לקשרם עפו בזדרים, אנשי משמרת הלילה קפצו מהמיטות, החזיקו בצינורות. כל הפתחים והחלונות נחסמו היטב, בפני נסיונות ההתפרצות של הים.

בחוק, עמדו רק אנשי המשמרת על הגשר, עקבו אחרי משברי הגלים הגורפים את הירכתיים, אהרי מדפי האניה המסתובבים באוויר, שעה שהחרטום צולל אל תחתית גל בפנים האניה, נמשכו החיים כסדרם. רק מספר המקיאים עלה.

כי גם בסערה אין שיגרת העבודה באניה נפסקת. עבודות הניקוי נעשו במסדרונות ובחדרים; בחדר המכוונות המשיכו המטיקים להסיק את הדודים; אנשי המכוונה עקבו בחדר אחר פקודות דבר הגשר, המשתנות חליפות מאחר שהאניה סוטה מהמסלול. בחדר המכים האפלולי המשיכו הצופים לעקוב במתרחש על המסך שלפניהם, לנגוס תוך כדי כך בגור. הקפטן בחדרו, עקב על גבי מפותיו אחרי הודעות חדר האלחוט. מדי פעם יצא לגשר, לפקח ישירות על הפיקוד.

במטבח המשיך הטבח להכין ארוחות כאילו לא היה חדר האוכל כמעט ריק מאדם.

נפטון מקבל את הפיקוד

ככל שהלכה האניה והדרמה, גברה הצפייה לקראת גולת הכותרת של המסע כולו: חציית קו המשווה, וטקס השבעת אבירי הים, לנאמנותו של אל הים נפטון.

רוב אנשי הצוות היו בבחינת טירוני ים. כי כל ספן, ויהיה זה הותיק ביותר, שלא חצה את קו המשווה, הוא טירון ים. ולמען יוכתר בתואר אביר, עליו לעבור את הטקס המיוחד של נפטון. במבטח היו רק כוודים שעברו טקס זה, בעת הפלגתה של אחי משגב לדרום אפריקה, לפני שלוש שנים.

בשעות הצהריים של החמישה בדצמבר, טיפס אליעזר הרצברג לראש התורן, הוא קן העורבים, ובמגפון שבידו הכריז בצעקות גדולות: „אני רואה את קו המשווה! אני רואה את קו המשווה!“ שליחו של נפטון, דב קנטוב, לבוש בסמרטוטים, כשאחוריו חשופים וכל גופו מקועקע, עבר בכל מדורי האניה, מלווה בלהקת מתופפים על גבי טאב-טאמים, צורחים ומיללים ומקועקעים גם הם, חילק את ההזמנות לטקס לכל אנשי האניה. מרב-החובל ועד אחרון המלחים. וזה נוסח ההזמנה: „אל טירון הים, מאת נפטון מפקד הפיקוד.“

טירון:

היום הנך עובר בטקס רב רושם את קו הגבול המפריד בין חצי הכדור הצפוני וחצי הכדור המערבי. היום אתה חודר אל תחום ממלכת הים הדרומית המפורסמת לתהילה בגלל כרישיה, לויתניה, סערותיה וכושיה. היום אתה עובר את הטבילה המסורתית אשר תכניסך למסדר אבירי הים. מרגע עלותי על סיפון אנית חיל הים, דע לך כי אתה עומד לפקודתי

שליחיו של נפטון. אלה אינם פראים מיערות אפריקה. הם אנשי צוות מבטח, שהפכו בטקס חציית קו המשווה לשליחיו של נפטון, הממונים על עבודת ההטבילה הקדושה. הם לבושים בפיסות-בד החושפות את אחוריהם, כשכל גופם מלמעלה ועד למטה מקועקע בצבעים שונים.